

«Εμένα η ζωή μου είναι εδώ»,

είπε αργά μετά από μια μικρή σιωπή. Γύρνα εσύ στα χιόνια και στα έλατα, χαλάλι σου!

Εγώ εδώ έχω δουλειά! Μου έδωσε δουλειά ο Θεός και με γεμίζει με χαρά!

Ούτε μπορείς να φανταστείς πόση χαρά!».

Ο Ζερβός τον κοιτούσε με έκπληξη.

«Κοίταξε εκεί! Απέναντι!», έδειξε ο άγιος μεσ' απ' τα κάγκελα. «Ποιος είναι; Δες!».

Ο Ζερβός κοίταξε. Είδε έναν άντρα διπλωμένο καταγής να τρίβει με το σφουγγαρόπανο το πάτωμα της φυλακής.

«Ο Λάσκος», έκαμε με περιφρόνηση κι έφτυσε καταγής. «Εκείνο το σκουπίδι, που ασελγούσε σε παιδιά», μόρφασε με αποστροφή και σιχασιά.

«Σώπα!», τον έκοψε αυστηρά ο άγιος. «Πότε θα μάθεις να μην κακολογείς τους

συνανθρώπους σου, πλάσματα του Θεού κι εικόνες Του; Αυτοί θα πάνε στον Παράδεισο με τη μετάνοια και συ με τον κακό σου λόγο θα ζεματίζεσαι στην κόλαση».

«Σώπα, βρε Βασίλη!», διαμαρτυρήθηκε ο Ζερβός. «Σιγά-σιγά και θα μας πεις ότι ο Λάσκος είναι άγιος».

«Θα γίνει!», επέμεινε ο φίλος του. «Κοίτα τι κάνει! Κοίτα τον! [\(περισσότερα...\)](#)